

En forfulgt.

af M. Steibrot.

Ude ved Havet, hvor Stergaarden afledes af den misfange, aabne Strand, boede Jonas og Lars. Jonas var gift med Lars's Søster Malene.

En mørk Høstnat, efter at der flere Dage havde blæst en Storm af Sydvest, hørtes et Rødstud fra Havet lige udenfor Huset. Jonas og Lars for i Klæderne og sprang ud. Genimod Døgningen tom de tilbage, satte noget fra sig paa Loftet og gik til Sengs.

Da det blev lyst, saa Folk, at der en Hollandsfarer, udenfor „Danmandshelleren“. Dragstumper, Rister og Rundholte slang omkring i Landsej, og Egenen af tre Mand laa opstillet paa Stranden.

Den Morgen var Jonas og Lars ikke de første paa Strandingsstedet, skønt de boede det nærmest. De kom først, efter at Folt langvejs fra havde taget Haand om de både og paabegyndt Bjergningen.

To Aar gik sin vante Gang. Lykten var med dem, og de var anset for at være velstaaende.

Men efter hvert som Tiden gik, blev Lars mere og mere indestuet og tungsin. En Nat forbandt han, og nogle Dage senere blev han fundet i Landsejen udenfor „Danmandshelleren“.

Der kom meget Dristømmer paa Stranden den Tid, og man troede, at han havde været ude for at bjerge i Land, og at Søen havde faaet fat i ham og ta' ham med sig ud.

En Tid efter kom Jonas hjem fra Søen, forfrosen og gennemvaad, klagede over sorte Stik i Brystet og gik til Sengs. Det blev værre med ham Dag for Dag, og da han havde ligget saaledes en Uges Tid, kaldte han sin Kone til sig:

„Jeg maa rejse nu, Malene, og jeg har ikke længe igen“, sagde han. „Nu maa du hente Præsten, saa snart du kan. Der er noget, som tynger paa min Samvittighed, og jeg har faaet det fra mig, faar jeg aldrig aldrig fribed. — Men stude jeg komme mig — saa vil jeg tage den Straf, jeg har fortjent — den blit' for Levettiden den, Malene. Lars stod for mig i Nat og sagde, jeg stude gøre det, og jeg vil.“

Om lidt for der et fremmed, forfærdet Udbrud over Jonas's Ansigt, og han tog sig til at famle og grave ud over Dhyen.

„Vat! — vat med disse Penge. — Nej den vat, Malene, der er jo en vaad Haand imellem dem. — Se, hvor han strækker Armene op. — Han jamrer sig og beder om Hjælp. — Saa blaa en Mund, han har. — Nej, nej, nej, Lars, lad ham bare ligge. Søen grejer ham snart. — Slog du ham, Lars? — Ja, saa stude vi være lige om det. — Huj, — Saa. — Tag saa Risten. Han kommer ikke og kræver den. — Kunde jeg bare faa mig rejst op, saa var det over, men han lægger den vaade Haand paa Brystet, saa det stikker som Knive. — Døgg, Døgg!“

„— Malene kommer Præsten snart? Det lider med mig, og jeg kan ikke gaa ud af Tiden, sig jeg er.“

Men Præsten tom ikke, thi Malene havde ikke færdigt Bud efter ham. Hun sendte heller ikke Bud efter Slægt eller Naboer, men vaagede hele Tiden alene ved Senglejet.

Jonas talte for det meste i Billedse. Han saa de samme Snyer og stred med den kolde Haand til anden Dags Aften. Da døde han.

Af Jonas's Snyer og afbrudte Ord i Døden havde Malene faaet Bisked for, hvad hun længe havde anet. — Som hun nu sad foran Sengen, hvor Jonas laa saa underlig stille og alvorlig, stirrede en endnu stærkere Bisked paa hende fra de mørke Krøge: „Nu staa hans arme Sjæl for Dømmen, og han sit ikke Forlabelse og Fribed, før han gik ud af Naadens Tid.“

Da Jonas var begravet, hente Malene sin Søster, en gammel Pige, til sig og levede stille og mest for sig selv. Folt undredes paa, hvor Søgen tog paa den stærke Kone; siden Jonas var død, var hun ikke at tænke igen. Hun kunde sidde timevis og stirre ned for sig paa samme Plet. Naar hun gik ud, saa hun sig saa underlig hastigt tilbage, standse som metider helt, saa sig rundt og satte paa Sprang, naar hun stude videre.

Nu var det samme tungsinde og forfærdede over hende, som der havde været over hendes Broder Lars det sidste, han levede.

Saa kom hun en Dag ubeleis for-tumlet, satte sig paa Hug ved Fodderne af Søster sin og sagde:

„Fra den Dag, Jonas blev sat i Graben, har der været noget hos mig. Hvor jeg har gaaet, ude og inde, Dag og Nat, har jeg hørt noget gaa efter mig. Na, at jeg ikke hente Præsten den Gang! — — — Men Jonas kunde jo staa det over, og saa havde de færd ham affled, saa vi aldrig havde set ham mere. — — — Nu er der ingen paa hele Jorden, som er saa ilde faren som jeg, og aldrig tan jeg saa en glad Time mere, hvortil ber eller hisjet. — — — Det er ham, som er hos mig — han git ikke bort i Fribed, og Naadens Tid er ude for ham.“

Saa var det en Høstdag, Malene git ud over den store, øde Myrsklette langs Stranden. Wind og Vejr og faldt Søraak har sviat Græs og Lyng bort. Der er bare nøgne Tuer, Graasfen og lange Stengærder, saa langt man kan sjne.

Alt stod vaadt af Regnvaat og Søfalt og saa træstøvs ud, lig et gammelt Ansigt, som grad. Taagen stod tyk som en Væg i Horisonten, og det begyndte at blæse med tunge og raakolde Guls, der langvejs fra tom vandrønde ind over Havet og jagede foran sig store Taagebunter, blæste dem med mellem Tuerne og pøb efter dem gennem Stengærderne.

Landsejen øgede og rodede i den raadne Tare, som havde ligget i Stranden Sommeren over, og der ude paa Odde stod „Danmandshelleren“ fort og vaad og saa ned i Dragsuget.

Malene trøb sammen og frøs. Træt og sørgmodig git hun udover med det Hoved og tænkte sig dybere og dybere ind i dette evige samme, som aldrig git ud af hendes Sind.

I umaadelige Vælder tom Taage-massen ind fra Havet, listede sig langs Jorden, stængte tilførdig Synskredsen paa alle Kanter, slog sammen over den bebrøvelige Slette og fobste sig saa tat om Malene, at hun knapt saa Vejen foran sig.

Hun standfede — her var han indestængt fra alle Sider, Himmel, Jord og Hav stod i et — — — og her var ingen Raad til at slippe bort. Som Støv drev Lykkeløse tat forbi Vj-nene, og alle de tusinde Fugl var Dage og Timer af Naadens Tid, der havde tilhørt Mennesker, som aldrig mere sit dem tilbage. Og af den store Kirkegaard vaagnebe de både og tom som gtaa Stygger af talløse Hær-stater for at indhente en eneste af de flygtende Timer. Men Søen tom fofsende efter og rullede over dem sine vaade, tunge Vigelgen. Naadeti-merne sløj bort, og en usselig Ve og Jammer steg op og fobde Rummet lige til Himmelen.

Da hørte hun det gaa lige bag sig, stærkere end ellers, og hun fobte, det stod en hos sig, som hun ikke kunde se. Da streg hun: „Jonas! Er det dig, som er hos mig, saa lad mig faa se dig eller faa et eneste Ord fra dig, saa dette kan faa en Ende.“

I det samme saa hun en bleg Stik-telse, som tydelig lignede Jonas, tomme frem bag en Sten. Han listede Haanden og strakte den ud efter hende. Da satte hun paa Sprang — løb, løb i en sanseløs Angst, løb fra Rødfelen og Usaligheden bag sig — men Haanden var efter hende, det fobte hun — langs Jorden tom den, løbede sig lang og blev længere og længere, jo videre hun løb — og nu — naaede den hende og greb hende om Høden. — Høden blev tung som en Sten, det isnebe gennem alle Lemmer. Hun vidste ikke af sig mere og tumlede overende mellem de mange Tuer.

Da Folt ud paa andre Dagen fandt hende, sad hun paa en Sten og nikkede og vuggede og talte med sig selv. Paa alle Spørgsmaal svarede hun meningsløst og forvirret. Hun blev bragt hjem til sin Søster, og da hendes ene Fod var og blev lam hele hendes Levetid, saa hun for det meste til Sengs.

Hun hvofstede bestaabig med Væf-ner, som hun saa alle Steder, og striffede Aar ud og Aar ind paa en Genshaand, som antog de forunderlige Former, men aldrig blev færdig.

Stundom vendte Forhænden tilbage, og da sad hun dagevis i mørk Tavshed med taareløs Graad i det blege, rynkede Ansigt. Saa kunde hun med en Gang slippe Arbejdet,

hun sad med, ta sig med begge Hæn-der om Hødet og sutte saa usselig forfulgt: „Na, den, som kunde dø bel!“

Ungdommens Opfang.

Jeg vil ud af den halvmørke Stue, dens Luft er saa søvrig og tung; jeg vil ud, mine Kræfter at bruge og øve, imens jeg er ung.

Jeg vil bort fra de flimrede Tanker, fra alle de søvrigte Ord; jeg vil være, hvor Hjertene banker, hvor Aand der i Ordene bor.

Jeg vil se det, naar Knopperne bryde, og høre paa Fuglens Kor, paa de tusinde Røster, der lyde om Kap, der hvor Fremtiden grov.

Jeg vil prøve Prinsessen at vinde; jeg tror, Lykten findes af den, der vil agte paa Stemmen derinde — som ved det, at Gud er vor Ven.

Jeg vil bygge paa Højen min Hylte, med Vinde og Vest som mod Ost; thi Troen og Højen skal knytte Forening i Menneskets Bryst.

Afholdsfagets Betydning for Folkets Fremtid.

I Tilslutning til Blaa Kors's Som-mermøde i Vejle afholdtes et Diskus-sionsmøde, hvortil særlig Præster og Missionærer var indbudte, i Vhens Missionshus om

Afholdsfagets Betydning for Folkets Fremtid, der indlededes af Pastor A. Schack, Skøbenhavn. Han begyndte med at minde om, at der for en halv Snes Aar siden i England udtoen en Bog, som først blev trykt i saa Eksemplarer, men senere er bleven trykt i mange tusinde Eksemplarer, det er en Bog af Benjamin Kid. Den er ogsaa oversat paa Dansk, og det er en meget lærerig Bog, som enhver kan have Nytte og Glæde af at læse.

Forfatteren taler ikke om Kristend-om, men søger ad historisk Vej at vise, at det er Religionerne, der har baaret Menneskene fremad, og han viser, at Menneskene i kristne Lande gaar i Spidsen for Udviklingen. Det hænger sammen med, at al Moral grunder sig paa Religion, og at men-neskelig Fremstribt ikke først og fremmest beror paa intellektuelle, men paa moraliske og religiøse Egenskaber.

Han mener, at Engellmandene staa under Frankmandene i For-stand, men over dem i Moral, og der-for gaar de frem i Tal og Magt, medens den franske Race snarere kan siges at gaa tilbage.

Gladstone har sagt, at de Folt, der skal bestaa i Kampen for Alvorelsen, er dem, der har de højeste moraliske Egenskaber, og det skal blandt andet vise sig derved, at de grundigt for-maar at udrydde Afholden.

Lad os tænke os, at der om et halvhundred Aar ikke længere driftes Afhold her i Landet, vi vil da saa en Følelse af, at det vil betyde en stor Sum af Lykke for Foltet, at det vilde være en vidunderlig Lykke, om vi kunde faa den frugtfulde Fjende udryd-det, og om mange af de Evner, der ligger brat kunde komme i Anven-delse.

Men man vil sig, at dette Tanke-eksperiment er en Utopi, men det er ikke Tilfældet.

Doerbibliothekar Lange har været et Aar i Egypten, og han befandt sig der i et Land, hvor der st ingen Dranter fandtes.

Egypterne er et Folt, der i mange Henseender staa under os, men det viser sig dog, at de kan udrydde Dri-teriet, og hvorfor stude det da ikke ogsaa kunne lykkes for os.

Ganste vist havde den græste Ud-tids Bismand næppe villet tro, at Slaveriet kunde ophæves, men Tiden har vist, at det godt lod sig gøre.

Her i Landet troede Gudsejerne i sin Tid, at Landet vilde gaa til Grunde, om Vænderne sit deres Fribed.

Men Landet staa dog endnu den Dag i Dag, skønt Vænderne for længst har faaet deres Fribed.

Hvorfor skal vi altid se paa Forhol-dene fra den ikke ideale Side? Det skal vi ikke, og vi skal derfor ogsaa se lyst paa Afholdsbekæmpelsen. Hvis vi nu vil spørge om Midlerne

i Kampen for Afhold, maa vi være opmærksom paa en Grundforskel, der befinder deri, at nogle vil arbejde for Maadehold, andre og berunder Blaa Kors forlanger fuldstændig Afholden-hed, for vi maa nemlig bort fra Dri-teristillene og Vænedrikkeret, der er et Hovedpunkt i Kampen med Drukken-slåben.

Vi kunde nemlig da faa forskellige Forbedringer til det bedre, f. Eks. Indstrænkning af Udsalgstidene ved Løbbestemmelser.

Vi maa gaa med til den fuldstæn-dige Udryddelse af Afholden, ellers vil vi altid beholde Drukkenflåben.

Er det gode, som Drikketiffen bringer os, saa stort, at vi for at beholde det, skal finde os i det frugtløse Unde, som Drukterflåben med-fører?

Det er Hovedspørgsmaalet. Det er jo ganste samvittighedsløst at holde paa Drikketiffene, hvis de ikke medfører noget Gødt, og hvilket Gøde medfører de, ja, det er det, som Afholdsfagets Modstandere skal siges os.

Hvad kan der vel siges til Forsvar for Drikketiffene? Vægerne sigde i sin Tid, at Afholden var god, de havde endogsaa for-søgt at faa Taleren sed ved Hjælp af den. (Munterhed.)

Vægerne har nu slaaet fuldstændig om — heldigvis; de vil næppe not nu anbefale den som Medicin.

Ansede Væger mener, at Afholden i alle Tilfælde — selv i smaa Døser — gør Glæde.

Brandevinen holder vel nu næppe mange paa, men de vil dog gerne beholde f. Eks. Rødvinen, der giver, som de siger, en vis Følelses.

Men kristne Mennesker skal ikke komme i en munter Stemning ved Hjælp af Afhold.

Følelsesløsheden lader sig næppe forsøve paa den Maade. Det vil vist blive vanskeligt at sig, hvilke Livsøverdier vi gaar glip af ved at udrydde Afholden.

Vi maa kunne komme ud over dette Stridsspørgsmaal og blive enige om, at vi skal have Vænedrikkeriet bort og blive totalafholdere.

Men naar denne store folkelige Kamp skal føres, hvorfor skal man da tempe gennem Blaa Kors?

Jo, hvis det er en Foltelag, og Gladstone har Ret i sin Paastand, vilde det være en Standsel, om det ikke var de Kristne, der tog denne Sag op, og førte den igennem.

Det vilde være et Nederlag for os, om det om 100 Aar stude siges, at Afholden er udryddet, men det var ikke ved Menighedsens Hjælp.

Det kan nu heldigvis ikke siges, for vi har Blaa Kors.

Men hertil kommer, at der er ingen, der kan føre denne Sag saa godt frem som netop Menigheden, for kun naar kristne Mennesker tager Arbejdet op, bliver det til Frelse for Mennesker.

Det gælder om at faa disse Men-nesker, der er bleven Drukkenflåbens Ofre, til at høre Ordet, og det kan ske derved, at de kommer i Forening, hvor det er muligt at faa dem i Tale.

Men vi skal ikke blot udføre et reddende, men ogsaa et bevarende Arbejde.

Man har i Amerika foresat fuld-stændig af forbyde Salg af Afhold, og nogle Steder er det gaaet godt, andre daarligt.

Om Forhindrederne for Salget skal betyde noget, afhænger for en ikke ringe Del af, hvorledes Foltets Stemning er for Afholdsfagen, og det kommer ogsaa an paa, om et Lands Rådslæder har indført Forhindreder for Salget.

Hovedspørgsmaalet er, at vi faar Tæt aaben for, at det er en Foltelag, noget stort, som vi ved Guds Hjælp skal se at gennemføre.

Derefter tog Diskussionen sin Begyndelse, hvoraf følger Referat i Morgen.

Ud af Mørket.

Mange Ansigter furet af Bekymringer lyser nu af Glæde.

En baarlæg Kyg gør Dem kummerfuld. Kan ikke være glad med uafslæbte Kyg smert.

Smertterne i en baarlæg Kyg. Har som oftest sin Marjag i lyge Myrer. Doan's Kidney Pills helbreder lyge Myrer. De har gjort mangt et hjem lykkelig.

Res haad en taknemmelig Mand siger: Mr. C. A. Doe, National Express Bud, boende i Abbeville, og som daglig rejser mellem der og Opland, Wis., siger: „Endstønt jeg ikke led haardt not til at blive faldt egentlig lyg, var jeg som mange andre, der er anaa ved Jernbanen, p'aget en hel Del af en tung, dump Smerte i Lenden og en usviftom Ulfåand af mine Myrer. Ud-lønderingen fra disse Organer havde et unaturligt Ulfående; jeg var i det hele taget ud-mattet, og da jeg saa et Koertisiment om Doan's Kidney Pills, forsøgte jeg mig i at fås en Ulfåe i Warner Bros. Apotek og brugte den. Efter at have taget nogle faa Døds, forsvandt Smerten fra min Kyg, og efter en kort Tid fungerede mine Myrer normalt og lyndt. Jeg befunder mig saa godt som jeg nogenfående har gjort, og jeg kan med god Samvittighed anbefale Doan's Kidney Pills til alle, der trænger til et saadant Midel.“

En tri Prøve af denne fortrinlige Myre-medicin, der helbreder Mr. Doe, vil paa forlangende blive sendt pr. Post hvoriom-belt i de forenede Stater. Skriv til Foster-Milburn Co., Buff.-to, N. Y. For Salg i alle Apoteker.

En tri Prøve af denne fortrinlige Myre-medicin, der helbreder Mr. Doe, vil paa forlangende blive sendt pr. Post hvoriom-belt i de forenede Stater. Skriv til Foster-Milburn Co., Buff.-to, N. Y. For Salg i alle Apoteker.

En tri Prøve af denne fortrinlige Myre-medicin, der helbreder Mr. Doe, vil paa forlangende blive sendt pr. Post hvoriom-belt i de forenede Stater. Skriv til Foster-Milburn Co., Buff.-to, N. Y. For Salg i alle Apoteker.

Bøger til nedsatte Priser.

Vi har modtaget mange gode billige Bøger, som ikke er opført i vort Katalo-g. Samme salges til nedsat Pris, saalange Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes portofrit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Skriv med det sammen, inden det er for sent.

Bøgerne bestilles efter Nummer.

156. Allernyeste Røgebog for unge Husbødre. Indeholdende: 240 Anvisninger, som Bestledning i at tage, bage, stige, fylte og nedlægge, indslagte m. m. 100 Sider. Ned-sat fra 35c. til 10c.

157. C. H. Spurgeons Liv og Gerning efter „The Life and Labours of Pastor C. H. Spurgeon“ af Post. R. Schindler ved C. Schlegel. Med Forord af Pastor Grove Rasmussen. 59 Sider. Nedsat fra 25c. til 10c.

158. Formaaende Venner. Ulyspil i fire Akter af Wilhelm. Walling. 133 Sider. Nedsat fra 60c. til 40c.

159. Tuberkulosen hos Kvæget. Vi-drag til dens Bekæmpelse og Be-grænsning. Af S. P. N. Andersen, Dyrlæge. Anbefalet af Beshyrelsen for Vhens Stiftspatr. Selskab. 28 Sider. Nedsat fra 15c. til 5c.

160. Korinfattet Gøbningslære for den praktiske Landsmand, af J. Krarup. 32 Sider. Nedsat fra 16c. til 5c.

161. Højfæleliv i Tredserne og senere Aar. Manddomsminder af Anton Nielsen. 171 Sider. Nedsat fra 80c. til 35c.

162. Filosofiske Overvejelser. Min-dre Afhandlinger af R. Teisen. 85 Sider. Nedsat fra 40c. til 20c.

163. Om Hans, der tom paa Højfæle-len. En Fortælling af Anton Niel-sen. Fjerde Udgave. 56 Sider. Nedsat fra 20c. til 15c.

164. Mellem Protektanter og Katoli-ker. Skizzer fra Kirkelivet i Tysk-land og Etsafs. Af Frederik Ny-gaard. Med 12 Billeder. 216 Si-der. Nedsat fra 90c. til 40c.

165. 200 Menuer. Sammenfatte og Udgivne af Karen Petersen, Hus-beshyrerinde. 112 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.

166. Uganda, et kristnet Land i Hjertet af Afrika, af A. C. L. Grove-Rasmussen. 96 Sider. Ned-sat fra 50c. til 25c.

167. En Vargang Prædikener i Ud-tøst af Niels Lindberg. 108 Sider. Nedsat fra 55c. til 25c.

168. Ved Ridsommertid. Foltel-livsbilleder af Fre Handlinger af Peder R. Møller. 208 Sider. Ned-sat fra \$1.00 til 50c.

169. Vandbysliv i Tredserne. Varn-domsminde af Anton Nielsen. 258 Sider. Nedsat fra \$1.00 til 40c.

170. Jødefolket i Nutiden. Et Fore-drag, holdt i Odense den 20. April 1893, af Lic. Theol. A. S. Poul-sen, Slotspræst. 34 Sider. Ned-sat fra 14c til 10c.

171. Om Vignering. Et Fore-drag, holdt i Odense den 25. Jan-uar 1893, af Harald Stein, Biskop over Vhens Stift. Salges til be-døfte for fattige Skolebørns Bespis-ning. 28 Sider. Nedsat fra 20c. til 8c.

172. Laura Kieler: Silhouetter. 144 Sider. Nedsat fra 75c. til 25c.

173. J. Aarens Løb. Digte af Ma-thilde Ledebau. Med Forord af Pastor Bish. Beck. 58 Sider. Ned-sat fra 30c. til 15c.

174. Til min Søn, den unge Stu-dent. Med Forord af Biskop H. Stein. 45 Sider. Nedsat fra 25c. til 10c.

175. Tøndernes Frembrud og Stifte populært fremstillet af Dr. med. C. Engelsen. 48 Sider. Nedsat fra 20c. til 10c.

176. Holt Bøfteren og hans Foltel-fange ved Morten Eftesen. Med Billeder. 71 Sider. Nedsat fra 30c. til 10c.

178. Om Rendsbål til Biltets Spor. Foredrag ved den første nordiske Jagt og Fjertraudstilling af C. Berner-Schilden-Holsten, Hofjæger-mester. 39 Sider. Nedsat fra 35c. til 15c.

179. „En Opgaaende Sol“. Stuepil i fire Handlinger af Magdalene Thoresen. 222 Sider. Nedsat fra \$1.16 til 25c.

180. 30 Sange og Krigsbiser til Brug ved Vaabenbrødre- og Medaljeesten. Samlede af Om. Petersen. 44 Sider. Nedsat fra 10c. til 5c.

181. 12 Taler for Børn. Samlede af Sira Lind. 56 Sider. Nedsat fra 20c. til 8c.

182. Den gejstlige Død. En Fortæl-ling fra den katolske Præstestand af Emil Marriot. Autoriseret Oversættelse af A. Kierulf. 271 Si-der. Nedsat fra \$1.35 til 50c.

183. Den blinde Evangelist, Jens Sørensen, Dyrløhm. Et Minde-skrift udgivet af Jaf. Holm, Præst. 59 Sider. Nedsat fra 25c. til 10c.

184. Als og Sundhed, en historisk Beskrivelse ved S. Harris. 60 Si-der i Omflag. Nedsat fra 20c. til 5 Cent.

185. Apostelen Pauli Brev til Ephe-ferne med en fort Udlægning af R. L. Bakke, Præst. 60 Sider i Om-flag. Nedsat fra 8c. til 5c.

186. Fra det brede Lag. Fortæl-linger og Skildringer, af Peder R. Møller. 196 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.00 til 50c.

187. Luthers Venner. Kirkehistori-ske Nutids-Skizzer, fra Vest-Tysk-land og Etsafs af Pastor Fr. Ny-gaard. 83 Sider i Omflag. Ned-sat fra \$1.60 til 50c.

188. Prædikener holdte i Hospitalets og St. Knuds Kirke i Odense af Ludvig Helveg, Dr. theol. og phil. Med Forfatterens Billeder. 412 Sider. Nedsat fra \$1.90 til 50c.

189. Om Forfølgelse paa at grund-lægge en religionsløs Sædelære. Et Foredrag af R. Teisen, Adjunkt ved Odense Kathedralskole. 43 Si-der i Omflag. Nedsat 30c. til 20c.

190. Smaabørns Bibel. Ny Ele-mentar bog i Kristendomsundstaa. Med en Del Billeder. Udgivet af Adolf Langsted. Med et Forord af Pastor Edd. Blaumüller. 55 Sider i Omflag. Nedsat fra 30c. til 15c.

191. De ti Bud. Kristelige Fore-drag fra „Vesthøden“ af J. Schous-bee, Sognepræst ved Garnisons Kirke. 244 Sider i Omflag. Ned-sat fra \$1.20 til 35c.

192. Hans Adolf Brorson og hans Brødre. „Det rare Alverblad fra Randrup“. Livsskildringer og Vi-drag til et Tidbillede ved John Hanfen, Sognepræst for Gislev og Glesed. 312 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.60 til 75c.

193. Richard v. Falkmann. Væv-tyrbilleder, Autor. Oversættelse efter Originalens 19. Oplag ved C. Kraft, med 44 Illustrationer af Carl Thomsen. 215 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.70 til 50c.

194. Kristelig Husven. Daglig Læs-ning tnyttet til de nye Evangelietel-fer af A. C. L. Grove Rasmussen, indbørds Grundforhold. Et histo-rikt-dogmatisk Forsøg af Fr. Bish. Andersen, Provst og Sognepræst. 255 Sider, i Omflag. Nedsat fra \$1.60 til 50c.

Danish Luth. Publ. House, Clair, Rebr.

